

Laxní přístup

sezóna 2011 podzim - 7.K

Zápis o utkání – 1. zápas	3
<i>Recenze k utkání s týmem Květák</i>	4
Zápis o utkání – 2. zápas	6
<i>Recenze k utkání s týmem Marná snaha</i>	7
Zápis o utkání – 3. zápas	8
<i>Recenze k utkání s týmem Jabadabadoo Prosek</i>	9
Zápis o utkání – 4. zápas	12
<i>Recenze k utkání s týmem Strážci Pomeranče</i>	13
Zápis o utkání – 5. zápas	17
<i>Recenze k utkání s týmem MoKo 2.FC</i>	18
Zápis o utkání – 6. zápas	20
<i>Recenze k utkání s týmem Poštmistři</i>	21
Zápis o utkání – 7. zápas	23
<i>Recenze k utkání s týmem Sestra Sojka</i>	24
Zápis o utkání – 8. zápas	25
<i>Recenze k utkání s týmem Athletico Spořilov</i>	26
Zápis o utkání – 9. zápas	28
<i>Recenze k utkání s týmem Bamboocha City</i>	29
Zápis o utkání – 10. zápas	33
<i>Recenze k utkání s týmem Gangbeng</i>	34
Zápis o utkání – 11. zápas	36
<i>Recenze k utkání s týmem Red Leads</i>	37
Závěrečné zhodnocení sezóny	39

Zápis o utkání – 1. zápas

Datum zápasu: 12.9.2011

Hřiště: ZARUB

**Květák - Laxní přístup – 8:2
(4:0)**

Stav	Střelec	Asistence
4:1	Široký Jan	Hromádka Pavel
4:2	Bajar Zdeněk	Bajar Ondřej

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	2	7
Bajar Zdeněk	2	6
Hromádka Pavel	2	7
Šátek David	1	6
Široký Jan	1	6
Široký Michal	2	7
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	8

Komentář rozhodčího:

Jednoznačné utkání vyhrálo fotbalovější mužstvo.

Nejlepší hráč:

Bajar Zdeněk

Recenze k utkání s týmem Kvěťák

Zeman Ondřej

Sezónu podzim 2011 jsme zahájili epickou prohrou. Slejzali jsme se všelijak, byli jsme 4, ale těsně před utkáním dorazili malej širi, Zdeněk a eho brácha Ondra (podle jména sympaťák), takže bylo jasné, že se hrát bude. Hoši zalezli do šatny a sveřepě odmítali vylézt, i když jsme na ně řvali (už se mělo hrát) a soupeř se smál, že děláme čest našemu názvu. Velké hřiště, písek, vedro. Jeden na střídání byl stejný počet hráčů, jakým disponoval soupeř, takže to vlastně mělo být vyrovnané... ☺ Recenze bude hlavně o popisu gólů :))))))

Zápas se odehrál v přátelském duchu, ono vzhledem k vývoji skóre ani nebyl důvod se nepřátelit. Soupeř byl rychlý a běhavý, technický, věděli o sobě a v zakončení nešaškovali a na rychlý a kombinační fotbal se očividně těšili. Shit! Dokázali si předávat míč v rychlosti i na malém prostoru, což naše obrana ve složení Velkej Širi, David, Caidel nestíhala a rodily se příležitosti, střelecké pozice a šance. Ne, že by nás soupeř od začátku doslova přejel, ale vypracoval si převahu, střelecké vizitky posílal hned od počátku a trestal chyby. My si vypracovali několik standartek a střeleckých pozic, ale bez výsledku (Velký širi pálí na střechu školy). První tutovku soupeř ještě zazdil, když netrefil zívající prázdnou branku, já si kryl potenciálního střelce, tj. zcela volného hráče s míčem se spoustou prostoru metr před vápnem, přišla však přihrávka do strany na dalšího nehlídaného hráče a mohlo být zle, ale útočník to doslova projebal, stal se terčem posměšků svých spoluhráčů a udělili mu sankci 20 Kč (mohli bychom to zavést s pivem). Za chvíli jsem ovšem místo do brejku vyhodil míč přímo na soupeře, který bohužel i zpracoval a v klidu přihrál před bránu mezi dvěma sochami obránců na úplně nekrytého hráče, který elegantně otevřel skóre. Caidel s Michalem se pak hádali, čím to byla chyba, oba tvrdili něco jiného. O chvílku později si opět soupeř posílal míč na naší půlce (což mělo ten efekt, že jsem se ve vápně kýval sem a tam a poskakoval, jak žabka) tak dlouho, naši hráči nabídli soupeřovu střelci krásnou pozici – byl opět nehlídaný a soupeř se pohotovým bodlem trefil k tyči. Střelou jsem viděl na poslední chvíli a na víc než slabou teč jsem se nezmohl. Třetí gól = kopírka zahozené úvodní šance soupeře, ale tentokrát už trestal. Zase si soupeřův hráč úplně v klidu připravil střelu, nikdo neclonil, tak jsem alespoň vyběhnutím zmenšil úhel, ale přišla přihrávka do strany a pohodlné zvýšení skóre. Zde pochvala obětavé obrany v podání Davida. Před čtvrtým gólu Zdeněk ve středu hřiště mohl poslat malou domů, ale místo toho přihrál na Caidla, který byl za hráčem a do místa, do kterého by Caidel dle vlastních slov vůbec nedoběhl, kdyby se byl rozeběhl, soupeř se zmocňuje míče, rychle posílá do brejku a útočník přesně umístěným lobem zvyšuje na hrozivých 4:0 (nemohl jsem nic dělat). Kromě té zahozené tutovky měl soupeř ještě několik šancí, protože obrana na ten běhavý styl obsahující bohužel i přesné přihrávky prostě nestíhala reagovat a soupeř trestal. Chodili na mě i jeden na jednoho, naši hráči si kryli svou zónu, když v ní žádný soupeř nebyl, naopak se často stávalo, že soupeřův hráč si zcela volný nabíhá na přihrávku.

Velkej širi po 4. gólu: „Pohoda, stejně nemáme kam sestoupit...“ pauza „Do piči, dyť sme postoupili!“

Druhý poločas začal docela optimisticky. Caidel dává dlouhý míč na malého Širiho, který téměř z nulového úhlu přehazuje gólmana, a zaznamenáváme čestný úspěch. Jenže soupeř kontruje a v situaci 1 na 1 (tedy na gólmana, ne že by tam byl obránce) zvyšuje. Střelou a první dorážku ještě mám, ale 2. dorážku už ne. Opodál stojí tlemící se Velkej Širi :)))))) K dalšímu gólu se přiznávám, situace 2 na 1, hlídal jsem si po zkušenostech s první šancí a třetím gólem střelou i přihrávku a soupeř trefil přesně mezeru u tyče. Smolný gól s dvojíma jeslemi, Caidel clonil střelci, čekal jsem, že ten ho obstřelí

a hlídal si strany, ale míč prošel přesně středem a poslední Caidlův vlastňák – sražení střely. Soupř střílel vedle mě, já se ohlédl a viděl jen dorážejícího Caidla. Gól by to nejspíš byl, protože za Caidlem byl soupeřův útočník, střela šla někam k tyči, Caidel tvrdí, že do brány, já si nejsem jistej, ale skvěle jsem zmenšil střelecký úhel (všímavý čtenář si všimne, že útočník byl přede mnou zase sám), tak myslím, že mohla jít spíš těsně vedle ☺
Náš druhý gól zaznamenal Zdeněk, který si narazil s bráchou a propasíroval míč přes obránce a gólmana až do sítě. Ještě po jedné tyči na každé straně, soupeř měl zase nějaké ty gólové šance... Soupeři udělena žlutá za faul na Zdeňka v jasné šanci.

Pochvala pro malýho širiho, který zahrál rukou, nepřiznal se, ale když to zbytek týmu přiznal, tak se nehádal, což je jako by se přiznal ☺

Všem už je asi jasný, že zápas nebude v naší moci, bude-li soupeř rychle běhat a umět s balonem (jako např. teď nebo strážci pomeranče minule – super, že je zase máme :), ale chtělo by to alespoň se vyvarovat zbytečných chyb (vím, že se to lehko řekne... :)) Slibnou posilou se zdá být Ondra, který je schopen zpracovat, hlavičkovat, ba i sklepnout nakopávané míče. Jinak útok dobrý v prostoru před bránou, ale jinak se útočníci spíše uklíčkávali a tím se vytlačovali ze střeleckých pozic. Zcela zbytečné ztráty míče při pokusech proniknout 1 na 1, z čehož pramenili bejky soupeře, vytažení obránci se nestíhali vracet.

Příště bude pár týmových piv, protože se Caidlovi skoro nikdo ani neozval, ale moc sportmenů se tentokrát nedostavilo. A malej širi NESMÍ DO OBRANY! NIKDY!

Zápis o utkání – 2. zápas

Datum zápasu: 25.9.2011

Hřiště: DEKAN

**Marná snaha - Laxní přístup – 0:3
(0:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Bajar Ondřej	Šátek David
2:0	Bajar Zdeněk	Široký Michal
3:0	Bajar Zdeněk	Bajar Ondřej

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	2	0
Bajar Zdeněk	3	0
Bárta Lukáš	1	0
Guzan Petr	3	0
Hromádka Pavel	3	0
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	0
Široký Michal	3	0

Komentář rozhodčího:

Výkon obou mužstev neodpovídal 8.lize. Hrál se rychlý a oboustranně korektní fotbal. Hosté těžili hlavně ze hry Ondřeje Bajara, kterého domácí jen těžko zbavovali míče. Ve druhé půli si hosté své vedení již pohlídali.

Nejlepší hráč:

Šátek David (za nulu), Bajar Ondřej

Recenze k utkání s týmem Marná snaha

Hromádka Pavel

Předzápasové záležitosti vypadaly pěkně mizerně, ale nakonec slibný duel „Marná snaha vs. Laxní přístup“ dopadl nad očekávání dobře. Pískání jsme neprosrali (jen díky obří obětavosti jak mé, tak nové posily Lukáše) a navíc dopadlo v průměru dobře ☺ (první utkání OK, po druhém nám oba týmy gratulovali jak pěkně bylo pískáno a třetí jsme posrali). Také soupiska měla být plná hráčů, ale nakonec jsme skončili jen na jednom střídajícím (na poslední chvíli zalamil Ondra a Vítek, kterého ještě sice nikdo neviděl, ale už dvakrát zvládl prokázat absolutní nespolehlivost) a v zcela netradiční sestavě, kdy jsem „kmenové hráče“ reprezentoval jen já, David a MŠ. Zbytek vyplněn buď hráči relativně novými (Zdeněk), zcela novými (Ondra B., Lukáš) nebo poslední dobou nepříliš chodícími (Petr).

Jak už soupiska napovídá, hrál se na naše poměry zcela atypický fotbal plný sehrávek po zemi, kličkování a jiných v naší hře se příliš často nevyskytujících prvků. Bylo to celkem koukatelné, ale nechci úplně tvrdit, že by se při jiném taktickém pojetí nedalo vytěžit víc gólů z menší námahy ☺ A nebo že bychom tohle mohli hrát proti každému soupeři.

Každopádně, zápasový příběh vcelku jednoduchý. Naše obrana byla stále značně kompaktní a čištěná buď mnou nebo MŠ – a ač Petr a Lukáš působili kvůli nesehranosti s naším stylem jako částečně rozkladné elementy, pořád to bylo daleko spolehlivější než to, čím disponoval soupeř. Útok pak obstarávali bratři Bajerovic kdy hrozil hlavně Ondra – jednak dobře sbírá a zpracovává vysoké míče a druhak (a to je důležitější) se moc nesere se zakončením a pálí hodně tvrdě. Zdeněk kličkuje o něco víc než by měl a hlavně špatným směrem – většina jeho kliček vede do boku, ne dopředu. Nicméně oba dva dohromady s podporou obrany uvařili dostatek pěkných akcí na to, abychom nakonec zvítězili 3:0. Brankář soupeře poměrně podržel, vytahoval ven několik hodně tvrdých střel Ondry.

První gól dával Ondra tuším mírně z pravé strany po nějaké rozehrávce od Davida. V druhém brankář tak úplně nepodržel, Zdeněk předvedl krásný bleskový útok do strany a okamžitou střelu okolo bránícího hráče ze střední vzdálenosti. Brankář měl špatný výhled a nevyšel mu krok, takže dostal přikleknutý housličky. A třetí gól na pojistku v závěru zápasu šel po mém útočném autu na objednávku od Ondry někam na penaltu, Ondra v hlavičkovém souboji zabodoval natolik, že míč pokračoval dál ke Zdeňkovi a Ondra měl na sebe navázané jak obránce tak brankáře a Zdeněk už pak snadno umisťoval hlavou do volné brány.

Celkově tedy cenné dva body, za pískání žádný postih nebude, ač mě všichni serete a výkony solidní. Ondra se do týmu začlenil herně velmi rychle, Lukáš vypadá hratelně jen to bude chtít poladit trochu taktiku (momentálně je zvyklý hrát 3x3 v tělocvičně, což přece jen pozičně funguje jinak než hanspaulka) a Petr slíbil, že občas dorazí ☺

Zápis o utkání – 3. zápas

Datum zápasu: 2.10.2011

Hřiště: BECH

Laxní přístup – Jabadabadoo Prosek - 3:0
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	
2:0	Guzan Petr	Bajar Ondřej
3:0	Bajar Ondřej	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	3	0
Bárta Lukáš	1	0
Guzan Petr	3	0
Hromádka Pavel	2	0
Krlín Michal	0	0
Šátek David	2	0
Široký Jan	1	0
Široký Michal	3	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	0

Komentář rozhodčího:

V 1.půli vyrovnané utkání. Druhou půli domácí získávali převahu a dokázali to vyjádřit i góly a nebýt gólmána hostů, rozdíl ve skóre by byl daleko větší.

Nejlepší hráč:

Zeman Ondřej (za nulu), Bajar Ondřej

Recenze k utkání s týmem Jabadabadoo

Prosek

Hromádka Pavel

Účast se tentokrát poměrně zadařila (tři lidi na střídání a to se ještě někde ztratil Šulin) a to i přes pekelnou lokalitu a velmi, velmi pozdní čas. Zápas s Prosekem byla celkem dobrá záležitost, vcelku vyrovnaná, ale opět slavila úspěchy naše zabezpečená obrana, štěstí v koncovce a také štěstí během zakončení soupeře (MŠ jednou vykopával z brankové čáry a Ondra chytil penaltu). S vítězstvím 3:0 jsme si srovnali bilanci na 8:8 po náklepu od Květáku a paradoxně jsme v tabulce nyní výš než zmíněný Květák ☺

Začátek utkání byl celkem nervózní a docela jsme na sebe hulákali – hlavní příčinou byly tradičně teorie HŠ jak bychom měli hrát a kde máme postávat, ale když jsme si o poločase víceméně vysvětlili, že taktiku nebude určovat on a budeme hrát to co umíme, tak se věci dost zlepšily ☺

První poločas nicméně oboustranně bez gólů, na naší straně proběhla třeba zmíněná záchrana MŠ na brankové čáře, ale jinak jsme měli pár trestňáků, Petr s Ondrou jednou v takové haluzní akci našli tyčku, párkrát šlo něco z dálky, jinak celkem standard.

V druhém poločase už se to ale přiklonilo na naši stranu. Ondra nastřelil tvrdou pumelící z trestňáku tyčku ale skóre otevřel až Petr celkem zábavným způsobem – forčekoval posledního obránce který zkusil míč odpálit pryč, jenže trefil akorát přímo holeň nabíhajícího Petra od kterého se to odrazilo přímo zpátky k tyči. Brankář se nestihl ani otočit a rána to byla zřejmě větší, než kdyby se Petr snažil střílet. Hezká haluz. Na 2:0 jsme zvyšovali po akci Ondry B s Petrem, pak Ondra vychytil penaltu která byla odpískána za mou ruku ve vápně (zachraňoval jsem nějakou lokální krizi, padl přitom na zem a na zemi jsem to dostal do ruky). Mě pak musel brankář soupeře vytahovat nějaké břevno po autu rozehraném Petrem (poslal jsem to velkým obloukem), ale v závěru jsme ještě zvýšili na tři nula když jsem roh z pravé strany trefil po zemi na nabíhajícího Ondru který patičkou korigoval do brány.

Soupeř hrozil hlavně z autů a rohů kdy házeli/kopali docela dlouhé míče na zdálky nabíhající hráče což jsme občas nestíhali, ale zase byli obvykle mimo ideální střeleckou pozici.

Petr s Ondrou spolupracovali slušně, HŠ nebyl až tolik vidět, ale když se držel dál od obrany, tak neškodil ☺. Krleš a Lukáš také méně výrazní (Krleš byl letos poprvé a Lukáš se teprve rozehrává, co se pozic týče). Obranný základ v podání MŠ, Davida a mě převážně dobře. Jen ta moje podpora útoku stála za prd, dost často jsem ztrácel zbytečně míče.

Zeman Ondřej:

Běchovice 20:30, toť parádní čas pro mistrák. Myslím to vážně, protože jsme vyhráli. Měli jsme 3 na střídání, soupeř alespoň 2, mělo se tedy hrát běhavé utkání, což se taky hrálo. Soupeř nakráčel na hřiště ve stylových sportovních soupravách, někteří na sobě měli spartánská trička, na žlutých dresech měli nápis Jabadabadoo ve fontu Lonsdale a před zápasem se houfně rozcvičovali (zasvěcený čtenář vidí jasný kontrast).

Od počátku se hrálo vyrovnaně a běhavě, soupeřova obrana odvracela naše nakopávané míče, přihrávky před bránu i individuální průniky trpělivě a vytrvale. Sami se pokoušeli o brejky, ale do finální fáze se nedostali, a když, tak nebyli nebezpeční. Bratři Širocí na sebe od začátku řvali, v jednu chvíli oba střídali, tak na sebe řvali na střídačce. Soupeř se během 1. půle dopustil nezvykle mnoha faulů, většiny na Ondru Bajara. Ze standartek jsme gól nevytěžili, jen jeden soupeřův hráč ve zdi po Ondrově přímém zásahu nestačil ani pomyslet... Soupeř měl několik možností (jednou stál útočník sám přede mnou, ale netrefil míč pořádně a já vyrazil, za stopro šanci to nepokládám, přihrávka šla na dlouhou nohu) a jednu tutovku, když se po ojedinělé chybě obrany (přiznejte se, čí byl) samotný útočník, který si mě položil a pak i prostřelil (pod rukama), ale Velký Širi dokázal nasprintovat za mě a míč vyrážel z prázdné. Jinak hrozil soupeř nejvíce po standartních situacích, zejména pak útočných autech, které přetahoval na hlavičkáře. My měli rovněž několik možností (např. střela Velkého Širiho s následnou něčí dorážkou, Davidova hlava z dobré pozice), Ondra s Petrem útočili o 106 a soupeř je pacifikoval s vypětím všech sil. Bylo tam pár závarů, ba i střel. Brankář soupeře však vše, co šlo na bránu, pochytal a celkově soupeře dost podržel. Největší šanci 1. půle jsme měli těsně před přestávkou, kdy Ondra nejdříve ve vyložené pozici, kterou si sám vytvořil, nastřelil gólmana a pak z dorážky z těžkého úhlu trefil tyč. Já to viděl z druhé strany, takže je možné, že to úplně tak nebylo, prosím o doplnění.

Druhá půle začala naší herní převahou. Ondra se Zdeňkem, ale i další se objevovali v dobrých pozicích čím dál blíže soupeřovi brány. Soupeř měl 1 přímák z nebezpečné pozice, ale jinak se hrálo spíš u něj (nebo to bylo až později??). První gól vybojoval neobsazený Petr, když střílel a hned běžel na dorážku, gólman vyrazil nebo spíš vykopl přímo do Petrovi nohy a bylo to 1:0. Druhý gól jsem neviděl, ale dal ho taky Petr, třetí pak následoval v samotném závěru, po Caidlově rohu ho dal Ondra B. snad patičkou? Mezitím Ondra trefil z přímáku tyč (krásná střela) a Petr netrefil z metru prázdnou bránu. Za stavu 2:0 pro nás začal soupeř tlačit, jednou mě málem přehlavičkoval útočník po autu a z jednoho závaru (rovněž po autu) vytěžil penaltu po Caidlově ruce, když ten jí dal při sebevražedném obranném zákroku, který vypadal spíš tak, že Caidel se Rittbergerovým skokem v horizontální poloze snažil udeřit zem hlavou co největší silou.

Soupeř povolal ze střídačky svého penaltového specialistu, který si mně změřil pohledem spartánského zabijáka, já se na něj podíval co nejtupěji, aby ani náznakem neuhodl, co hodlám udělat (chtěl jsem předstírat, že skočím doprava a skočit doleva nebo to možná bylo naopak, pokud sem si vůbec něco myslel). Jen jsem roztáhl ruce, abych střelci opticky zmenšil prostor brány a sledoval ho. Soupeř při rozběhu trochu zpomalil a zkontroloval levý dolní roh brány pohledem...

STŘELA – LEOPARDÍ SKOK – VYRAŽENÍ STŘELY – ROH !!!!!!!

Zcela s přehledem jsem střelu rukama vyrazil, ale po pravdě tomu přispělo i to, že střela nešla dolů do rohu, ale asi metr nad zem a ne úplně k tyči.

Výkony nadprůměrné u Petra a Ondry Bajara (toho jsem viděl hrát jednou, ale byl lepší, než v prvním zápase), jen by oba mohli více přihrávat, Caidel, David (dobrá hra ve vzduchu) a Velkej Širi (perfekt pozičně) velmi dobré, zbytek dobré, téměř bez chyb, jen Krleš se po kanonýrské stránce projevil klasicky laxně (minout o 4 metry...). Útočníci se mohli víc prostřídávat, byli jen 3, ale pokud jich bude víc, tak by to chtělo více rotovat.

Závěrem: Já na žádný centry vybíhat nebudu! Takže nikdo se na mě nebude tázavě dívat, když míč letí do vápna. Budete hrát, jako bych tam nebyl a já si kdyžtak zařvu. Připomínám, že roh, kterej mi šel 10 cm nad hlavou jsem s přehledem minul! A malej Širi nesmí do obrany a když už tam půjde a řekne se mu, že hraje napravo, tak tam půjde a ne, že se postaví do středu 2 metry před středového hráče a řekne, že bude ve středu a pravá strana zůstane volná!!!

Zápis o utkání – 4. zápas

Datum zápasu: 9.10.2011

Hřiště: TEMPO

**Strážci Pomeranče – Laxní přístup – 2:2
(2:1)**

Stav	Střelec	Asistence
2:1	Krlín Michal	Široký Jan
2:2	Bárta Lukáš	Široký Michal

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	1	1
Hromádka Pavel	2	2
Krlín Michal	2	1
Šátek David	2	2
Široký Jan	1	2
Široký Michal	2	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	2

Komentář rozhodčího:

Zajímavé, rychlé utkání s nečekaným koncem.

Nejlepší hráč:

Zeman Ondřej.

Recenze k utkání s týmem Strážci Pomeranče

Hromádka Pavel

Před začátkem to moc dobře nevypadala. Mizerná docházka (jen 7 lidí), kurevská zima (a to ještě v Praze dobré, mimo Prahu to vypadalo o dost hůř) a soupeřem tým, který už nás už jednou smázl a to prý hravě 4:1. Já u toho tehdy nebyl a tím bylo také jasně dáno, jak to mohlo vypadat, se mnou to vyšlo mnohem lépe ☺

Zápas jako takový byl vlastně esencí Laxně přístupného stylu a kariéry našeho týmu jako takového. Soupeř byl výrazně mladší (měli jen jednoho zasloužilého dobře hrajícího a tmelícího koordinátora bez kterého by jejich obrana byla zřejmě úplně neexistující), rychlejší, techničtější – prostě lepší ve všech myslitelných metrikách. Jenže to na nás většinou nestačí ☺

První nebezpečná akce přišla hned po zahájení, soupeři prolétli naší ještě nezahřátou obranou a Ondra vytáhl první ze svých leopardích skoků, jak tomu říkal. V praxi upadl na zem, natloukl si koleno takže zbytek zápasu kulhal a soupeř netrefil prázdnou bránu. Dalších 15 minut jsme se tak nějak rozehrávali (a v obraně hádali víc, než by bylo záhodno), ale průběžně se to zlepšovalo. Dostali jsme sice dva góly (první byl pěkná, ale smůlovatá střela kterou tečl jak obránce, tak Ondra) a podruhé si nás prostě totálně rozebrali, vyškolili a šoupli míč pod břevno, ale po druhém gólu se to konečně zlomilo. Našli jsme to správné postavení při kterém se soupeř vyflusával marným pobíháním, kazením sehravek a my se tolik nenadřeli ☺ Soupeřům trochu chyběla silovost a důraz (přece jen, byli to lehčí váhovky v porovnání s našimi mohutnými osvalenými těly) takže když už se jim člověk dostal na tělo nebo šel do brejku, tak se s tím celkem dalo pracovat. Někdy touhle dobou nám brankář soupeře vytáhl dvě pěkné střely (hlavně mojím k tyčce, potvora), přišlo i pár zajímavějších hlaviček z autů a jednou zaexceloval i Ondra. Jeden ze Strážců prokličkoval naší obranou, vyškolil si i Ondru a ležerně zasouval do brány, napůl slavíc, jenže to nepočítal s Ondrou, který se tou dobou pleskal na zemi jak kapr na suchu a ploutví odfláknuté zakončení polozázračně vytáhl.

Dorazil ale náš první slavný okamžik. Honza prodloužil sehračku do brejku, sprintu o který obránci Pomerančů nejevili moc zájem se ujmul Křeš a skákající míč šoupl ze vzduchu kolem brankáře z úhlu do brány. Radost obrovská, snížení na 2:1, jsme zpátky ve hře. Po druhém gólu Pomerančů to totiž začínalo vypadat, že výsledek je akademický a jde jen o to, jestli nám dají čtyřku, šestku nebo osmičku a najednou změna. Rozhodčí vzápětí píská konec poločasů a my do druhého jdeme celkem natěšeni.

Druhý jsme se hráli výrazně disciplinovaněji než první, obranný mix začal fungovat a dařilo se nám víc i útočně – několikrát jsme to vytáhli sehračkami neuspěchaně, výkopy navíc začal posílat MŠ, takže to už nelétalo do hajzlu tolik jako předtím když kopal Ondra, kterému se výkopy opravdu moc nedařily ☺ Co se důležitých okamžiků týče, soupeř měl stále víc akcí než my, ale už to byla většinou palba z větší dálky. Pochopitelně, prosrali jednu gólovku ještě hroznějším způsobem než tu úplně první, Ondra provedl leopardí skok podruhé, opět se zrakvil a soupeřův útočník poloskluzem netrefil bránu asi tak z pěti centimetrů. Ufff. To ho posléze hodně mrzelo (taky jsem se mu kvůli tomu tlemil ještě i po zápase ☺). V závěru utkání jsme docela tlačili, to už byli Strážci celkem zklamaní celkovým vývojem a pak přichází naše druhá slavná chvíle. Ukrutný závar, MŠ je u levé tyčky, postaví se před ní a během okamžiku jí trefí míčem asi třikrát (byl jsem daleko, ale skoro bych

přisahal, že jí i tak dvakrát kopl a jednou dal pěstí nebo hlavičku, prostě tyčka vs. MŠ, boj na život a na smrt). Tyčka se nedala a míč do brány nedoputoval, ale MŠ ho poslal patičkou do druhého sledu, tam to začlo skákat, přiřítíl se Lukýs a krásný plachtivý míč poslal skrz všechny hráče až do brány. 2:2. Orgie radosti na naší straně. A soupeř už nezvládl srovnat. Takže vzorově uhaluzených 2:2, nad Strážci máme částečnou kompenzaci v podobě remízy (a toho, že jsme o dost výš v tabulce ☺)

Zeman Ondřej:

Utkání s týmem Strážci pomeranče v minulé sezóně nedopadlo úplně podle našich představ, skončilo 1:4 po herní převaze soupeře, který, a to si přiznejme, mohl vyhrát i vyšším rozdílem. K tomu byla jistá neúčast našich fotbalovějších hráčů Petra a Zdeňka, tak jsme alespoň vyhlíželi Ondru Bajara, ale ten se taky neukázal, a tak se tvrdé jádro doplněné o Lukáše v počtu 7mi lidí jalo laxnit.

Prvních 10 minut byl obraz hry asi jako, když se v pátek naše repre ztrapňovala se Španělskem, naštěstí jsme neměli Baroše a neklesali na duchu. Soupeř (který hrál bez střídání, ale byli to vesměs mladšové) na tom byl technicky a rychlostně velmi dobře, dopředu se dostával rychlými přihrávkami (jeho hře v tomto svědčila šířka hřiště na Tempu) a vytvářel si střelecké pozice. Hrál čistě, ojedinělé výjimky předváděl jen nabuzený malý obránce s čepicí (ale ve srovnání s jinými zápasy úplně v klidu). První šanci (byť ne 100%ní, ale jen tak 75% ☺) měl soupeř už v první minutě, ale hrubě přestřelil (a já se málem zranil, aniž bych se dotknul míče). Po dalších pár minutách přišla 1. tutovka, když se útočník dostal do zakončení 1 na 1, ale nastřelil mě, neboť jsem rutinérsky vyběhl a zmenšil úhel. Málem jsem si při tom ukáp, protože branky na Tempu jsou větší (a širší) než na jiných hřištích a já se bál, že mi to dá kolem nohy nebo tak a nebude mít problém trefit bránu, ale nestalo se (mělo později). Soupeř si vytvořil poměrně dost solidních střeleckých pozic, z toho pramenily rohy a zase střelecké pozice, ale střely šly buď vedle nebo je blokla obrana nebo byl jejich směr díky postavení obránců poměrně dobře odhadnutelný a já je vyrazil. Když se už nějaký útočník dostal sám až přede mě do bezprostřední blízkosti (a že tam několik takových situací bylo), stačil se většinou alespoň na vteřinku nějak zdžet přípravou střely či co a pak mě nastřelil nebo to dal vedle. Hráči soupeře zdaleka nevyužívali všech střeleckých pozic, které si vypracovali, ale zase je třeba zvětšit, že obránci se obětavě pohybovali a tak skoro vždy mohli střelu zblokovat, tak snad proto nestříleli tolik, jak mohli.

Bohužel ale dali i gól. Nevím sice už jak, ale prostě před vápnem byl hráč bráněný Davidem, střílí přes něj, David tečuje, já taky, a míč jde k levý tyči. Možná jsem mohl stát víc vlevo, ale zase soupeř moh klidně pálit k pravý tyči, kam bych pak ani teoreticky nedoskočil (to jsou ty větší brány), bylo to i trochu smolný, protože bez teče by ta střela šla přímo na mě.

Pak jsme se trochu zvedli, několikrát se rychle dostali na dostřel soupeřovi brány a taky stříleli. Brankář soupeře ale svůj tým podržel, střely do brány efektně vytáhl (hlavně Caidlova byla dobrá, ale byla tam minimálně ještě 1 další), v dobrých pozicích se objevili i Velkej Širi (střela nad) a David (hlava těsně vedle, to bylo ale až trochu později), něco měl určitě i agilní malej širi.

Nicméně přišel 2. gól. Z pravé strany si útočník proklestil cestu až před bránu, já musel vyběhnout, soupeř vrátil na vápno a 2. útočník se trefil pod břevno (a to i s faulem).

O chvíli později přišel velmi důležitý moment. Útočník je přede mnou sám (zcela volný, spousta času) ve 100procentní šanci, dělá kličku doprava, já předvádím

LEOPARDÍ SKOK jeho směrem a likviduju gólovou střelou. Pak vyhodím míč místo do brejku přímo na soupeře, ale ten to vrací zpět do vápna, mám šanci na reparát, malej širi prodlužuje hlavou na volného Krleše, který z úhlu s přehledem nedává gólmánovi šanci a posílá míč vzduchem k tyči. Místo 0:3 je to 1:2 ☺ Myslím, že to byla boží prozřetelnost, protože kdybych to první vyhození neposral, tak by zřejmě Krleš nestál tam, kde stál a gól z toho taky být nemusel.

Hra vypadá do konce poločasu pořád stejně, soupeř má míč častěji a má územní převahu a my občas nějak utečeme, máme i pár rohů. V druhých 15ti minutách ovšem soupeř polevuje, stává se hratelnějším a hlavně se ukáže, že ztrácí v soubojích před bránou (kde jsou schopní něco s přehledem zahrát v podstatě jen gólmán a věkovitější obránce).

Těsně před poločasem ještě přijde 1 situace, kdy na mě jde útočník sám (tentokrát David pustil míč, když myslel, že si pro něj dojdu, ale jaksi zapomněl na útočníka těsně za ním nebo o něm vůbec nevěděl). Ani už nevím, jestli jsem to chytil nebo to dal vedle, myslím, že to druhé.

V druhém poločase se obraz hry nezměnil, soupeř hrál víc s míčem a my hrozili hlavně z výkopů (Velkej Širi je kopal dost dobře) a útočných autů, pár nadějných střel, ale žádné velké příležitosti jsme z toho myslím neměli (ať se případně opomenutí šutěři - paliči pochválí na stránkách sami). Soupeř vyslal několik nebezpečných střel, ale všechny jsem je viděl a vyrazil nebo dokonce i chytil (!), měl jeden přímák z nebezpečné vzdálenosti (opět se musím pochválit – dobře postavená zeď i výběr místa), volný hráč střílel z úhlu po brejku (opět leopardí reflex a vyrazil jsem to rukou), nebezpečná byla situace, kdy po rohu to útočník šoupl patičkou Caidlovi mezi nohama, ale naštěstí bez razance a hlavně soupeř nedal jednu loženku, kdy po prudké křížné přihrávce netrefil útočník prázdnou. Skákající já ani sprintující Caidel bychom tohle neměli, a že to nebyl gól, jsem poznal až podle toho, že se soupeř neradoval. Zápas by byl dost možná rozhodnut, ale ...

Čím víc se blížil konec, tím byly osobní souboje tvrdší (ale v rámci pravidel, jen malý obránce se tu a tam ozval, že se mu něco nelíbí) a závary před brankou soupeře nebezpečnější. Malý obránce hecoval asi 5 minut před koncem: „Dáme alespoň 5, jedem

ještě 3“, ale vzhledem k vývoji zápasu by soupeř byl asi rád i za ten 1, který by pravděpodobně pořešil „dělbu“ bodů. A minutu před koncem jsme dokonali loupež za bílého dne. David poslal dlouhý útočný aut před bránu, brankář míč nezachytil, ten se dostal k Velkému Širimu, který tváří v tvář obránci trefil nejmíň 2krát tyčku (z toho jednou patičkou), pak poslal míč patou za sebe, kde si ho doběhl Lukáš a z otočky trefil přesně levý horní roh. My radost, soupeř nasranej, gólman mlátí do tyče. Mládenci pak hned po rozehrávce zvyšují obrátky a střílejí z každé pozice, většinou vedle, mám 2 zákroky (+ jeden závar), zbytek střel obrana blokuje. Po jednom z našich výkopů hlavičkuje ještě David zády k bráně, ale vysoko nad.

A pak je konec, soupeř nadává a my jsme spokojení.

Všichni hráči utkání poctivě odpracovali, ještě líp odmakali, chyby tam byly, většinou v souhře obránců, rychlý soupeř nám dělal problémy. Občas jsme mohli něco mít (jako třeba střeleckou pozici), ale to by musela přijít rychlejší přihrávka (zejména malý širi v 1. poločase) nebo přesnější přihrávka (asi všichni). Přestože pokora je ve fotbale a v životě důležitá, měl bych dostat (výjimečně po zásluze) nejlepšího hráče zápasu! A jelikož pýcha předchází pád, tak vám to příště zamrdám.

Zápis o utkání – 5. zápas

Datum zápasu: 16.10.2011

Hřiště: MIKU2

Laxní přístup – MoKo 2.FC – 3:2
(1:2)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Bajar Ondřej	Hromádka Pavel
2:2	Bajar Ondřej	Hromádka Pavel
3:2	Šátek David	Ujlaki Tomáš

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Ondřej	3	1
Bárta Lukáš	3	2
Hromádka Pavel	3	0
Krlín Michal	1	0
Šafka Jiří	2	1
Šátek David	2	2
Široký Michal	1	2
Ujlaki Tomáš	1	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	3	2

Komentář rozhodčího:

Velmi vyrovnané utkání. Hosté sice dvakrát vedli, ale domácí se nevzdali a v druhém dějství průběh zápasu otočili na svou stranu.

Nejlepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem MoKo 2.FC

Hromádka Pavel

Zajímavé střetnutí mezi druhým (námi) a třetím týmem tabulky (MoKo). Musím říct, že podle úrovně předvedené hry a tím, co předvedly tuto sezónu jiné týmy je mi drobet záhadou, jak můžeme my nebo MoKo být tak vysoko, ale co, stalo se ☺ A my navíc pozici potvrdili.

MoKo každopádně celkem netradičně drželo styl hry podobný našemu, tedy sázet spíše na zabezpečenou obranu a nějaké ty rychlejší brejky mladších hráčů, takže to bylo celkem napínavé, vyrovnané a výsledkově celou dobu velmi otevřené. Hráčům MoKo ale naštěstí chyběl důraz a když se to na hřišti dobře sešlo, tak jsme měli v závarech výškovou převahu (když se například na auty postavili Ondra Bajar, Jirka a třeba David).

Co se hry jako takové týče, první šlo do vedení MoKo. Bohužel se mi nějak vykouřilo, jak gól vlastně padl, ale já na hřišti nebyl, takže jsem za to bezpečně nemohl ☺ Naopak ve vyrovnání jsem prsty měl. Velmi čistá práce, aut z levé strany, nabíhající Ondra s již zmíněnou výškovou převahou, hlavička která mu celkem sklouzla, ale nějak do té brány k tyči přece jen dohopsala. 1:1. V podobné situaci mě v druhém poločase pobavil David, který si naběhl do podobné pozice, míč na hlavu dostal, ale úplně ho minul a pak tvrdil, že jako nabíhající hlavičkář rozhodně nečekal, že bych mu skutečně mohl nahrát. Druhý gól jsme soupeři nabídli doslova na stříbrném podnose. Naše obrana celkem 3x zachytila míč a vzápětí při pokusu o vyvezení nebo rozehrání vždy ztratila. Tím se vlastně všichni obránci postupně dostali mimo hru a za soupeřovy útočníky, takže napotřetí už šli vlastně sami na bránu a bylo hotovo. Jasná naše chyba. Nejsem si úplně stopro jistý, kdo v tom všechno měl prsty, ale myslím, že šlo o Lukýska, MŠ a Tomáše Ujlakiho. Já na hřišti opět nebyl, já nic, já muzikant.

O poločase tedy prohráváme, ale naštěstí se to v druhém poločase o něco zlepšilo: občas trochu kombinujeme a při jedné z příležitostí posílám míč Ondrovi na pravou stranu a ten trochu potáhne a prostřelí brankáře. Velká radost, 2:2. To už by bylo celkem spravedlivé, ale bůh haluze prostě poslední dobou stojí při nás (nezakřiknout!) a tak jsme pár minut před koncem ještě dali vítězný gól. Tomáš Ujlaki naběhl tuším na výkop či střelu hodně tankostylem, vlevo od soupeřovy brány vypukla skrumáž kdy se brankář srazil s Tomášem, míč odražen za něj, David se k němu dostává první a nadvakrát prostřeluje závar do prázdné brány. Hráči MoKo se snaží uhádat faul na brankáře (nemám tušení zda byl nebo ne, v tom zmatku jsem to pořádně neviděl), ale gól platí, my posledních pár minut betonujeme a vítězství je doma.

Šátek David:

Po dlouhé době jsem se do recenze pustil i já. Nehledejte v tom souvislost s MÝM rozdílovým a vítězným, nádherným a nezapomenutelným, neoddiskutovatelně nejoriginálnějším gólem, ke kterému se v průběhu recenze stejně ještě vrátím.

Takže neděle 16.10., krásné počasí, hřiště Mikulova - prdel někde u Jižního pólu (jestli mě paměť neklame, za což bych za poslední roky ruku do ohně nedal, tak jsme tu hráli jen jednou a prohráli o gól) Tímto navrhuji zákaz psát si pro další sezony jako požadavek Prahu 4. Lokality jako Tempo, Zárubovka, nebo Mikulova jsou fakt moc. Hřiště bez charakteru, žádná solidní hospoda v okolí, ... Soupeř MoKo na třetím místě, hned za námi. Toliko úvodník. Postupně jsme se scházeli a tentokrát nebyly žádné strachy, že by nás mohlo být málo (nakonec devět). Dokonce se objevili i znovuzrození plejeři sezon minulých Jirka a Tomáš U. Po úvodních zmatcích s hřištěm a ukradenou brankou jsme na můj vkus poněkud

rychle zahájili hru. Asi po dvou minutách jsem zjistil, že kuře s těstovinama, které se napovrch tvářilo jako lehký oběd mi v žaludku pořádně ztěžklo a že se mi nebude běhat tak lehce a ladně jako minule. Ze začátku jsme opět bojovali s aktivní hrou soupeře, i když je nutno uznat, že takové "Španělsko" jako posledně na Tempu to nebylo. Soupeři jsme dokázali i několikrát zahrozit. Zvláště Ondrova střela do tyčky a následný odraz někam k Litochlebskému náměstí soupeře ujistil, že žádní nazdárkové rozhodně nejsme. Jak to ale s námi velice často bývá, inkasovali jsme jako první. Po opakovaném rohu Michal nedokázal pokrýt útočníka a ten zavěsil k Ondrově nehlídané tyčce (což ale neberu jako Ondrovu chybu). Naštěstí se soupeř po tomto gólu poněkud uklidnil a nám se naskytla možnost vyrovnat. Nejprve ale Ondra B. přizabil soupeřova gólmána střelou z bezprostřední blízkosti do xichtu. Vzhledem k tomu, že to byla stejná razance jako ta předchozí do tyče, musel být zápas na chvíli přerušen a soupeřův brankář ukonejšěn, že to bude dobrý. No, ale pak přišlo vyrovnání. Pavel hodil aut, Ondra B. si udělal trochu prostoru a hlavou zavěsil do pravého rohu. 1:1. Hra se pak vyrovnala a my ani soupeř neměli žádné výraznější šance, alespoň co si pamatuju. Poločas směřoval k remíze, ale asi 5 minut před koncem vyrobil Michal "menší" hrubici, kdy po ukořistění míče nahrával na našeho volného útočníka, ale zamrdal to tak dokonale, že nahrál jen volnému obránci soupeře, který pohotově vyslal do brejku dobře postaveného útočníka. Od toho jsem se chvíli před tím odpoutal abych podpořil vznikající útok. Útočník tváří v tvář Ondrovi Z. nezaváhal a poslal MoKo do vedení 2:1. To bylo do poločasu vše.

V druhé půli jsme začali přeci jenom aktivně a po mém lobu za obranu šel Ondra sám na gólmána, ale přestřelil. Měli jsme i nějaké střely ale nic zaznamenáníhodného. Snad jen série 3 rohů, ze kterých jsme asi dvakrát nebezpečně ohrozili soupeřova gólmána (tentokrát je to myšleno obrazně). Jo a ještě moje hlavička z dobré pozice, která ale šla tak jaksi do prdele, kdy obránce při rohu na poslední chvíli uhnul a já trefil míč skoro snad až zátylkem. Pak se nám naštěstí podařilo vyrovnat, kdy Pavel od levého autu prostrčil na Ondru do středu, ten se po pár kličkách dostal až na vápno a nezaváhal. 2:2. Radost převeliká, nasrání soupeře nemalé a to ještě netušili že to není vše. Sice jsme několikrát museli odolat jejich brejkům (na souvislejší tlak se jim nedostalo sil) a nakonec se nám podařilo zápas dokonale obrátit. Asi 8 minut před koncem jsem šel jako po několikáté kopat roh. Míč jsem chtěl nastřelit do ohně, kam mimochodem kromě Ondry nechodil nikdo jiný, takže výraz oheň se tímto celkem devalvoval. Nicméně já to nekop do ohně, ale do gólmána. Tomu míč vypadl, v tu chvíli u něj byl Tomáš U., srdnatě zabojoval byť byl, jak později říkal, natlačen soupeřem do gólmána, ale na poslední chvíli ještě nahrál míč za vápno. Tam jsem se mezitím přesunul já a střelou k tyči zavěsil. Střela přenádherná, fanoušci ve varu, ... no, co Vám budu povídat. Nebudu se ale snižovat k vychloubačným popisům typu leopardího skoku. Stačí prostě říct, že gól byl nepopsatelný. Oslavující zády k pokořenému svatyni soupeře jsem si ani nevšimnul, že se ve vápně strhla mela, která málem vyvrcholila menší rvačkou. No nic, ale o platnosti gólu nebyl pochyb a my vedli 3:2. Na konci se soupeř pokusil z posledních sil vyvinout tlak, ale ten už jsme v pohodě ustáli. Druhé místo jsme si uhájili.

Ondra Z. neměl tolik práce jako minule takže v jeho recenzi budeme (snad) ušetřeni dalších leopardích skoků. Jednou si dokonce zařval při autu což beru jako pozitivní posun. Na druhou stranu, chvíli před tím mi málem urval nohu, když si naopak při odkopu nezařval. Jinak obrana celkem šlapala, dokonce jsme se tak často jako minule nehádali. Michal se jistě ještě teď červená tak do něj nebudu víc kopat. Útok dokázal sem tam míč podržet a uklidnit situaci a Ondra dvakrát skórovat takže taky pozitivní. Ostatní hráli svůj lepší průměr.

Zápis o utkání – 6. zápas

Datum zápasu: 23.10.2011

Hřiště: HANSP

Pořtmistři - Laxní přístup – 3:2
(1:0)

Stav	Střelec	Asistence
2:1	Široký Jan	Krlín Michal
2:2	Guzan Petr	Široký Jan

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	2	2
Hromádka Pavel	1	2
Krlín Michal	1	1
Šafka Jiří	1	3
Šátek David	1	2
Široký Jan	2	3
Široký Michal	1	1
Ujlaki Tomáš	1	1
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	3

Komentář rozhodčího:

Domáci nakonec zaslouženě vyhráli, když byli celkově lepším a fotbalovějším týmem. Přesto výsledek mohl být i opačný a to když hráč hostů z nařízené penalty těsně před koncem utkání nastřelil pouze tyč, načež domácí z následné akce udeřili a strhli vedení definitivně na svou stranu.

Nejllepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem Poštmistři

Šátek David

Povzbuzení z předchozích haluzoidních výher a remíz jsme se sešli na večerní Hanspaulce v ideálním počtu devíti kusů. Ondra s Michalem si ještě před tím odkroutili své pískání, kde si celkem neotřelým způsobem cvičili jak prosazovat svou rozhodcovskou autoritu. Zvláště Michal se z této role nedostal ještě hodně dlouho v zápase. Jinak my byli druzí, Poštmistři pátí. Šlágr hoden na přední strany sportovních deníků. Soupeř se po předzápasové poradě trousil ve velmi dobré náladě. Z některých byla tato nálada cítit i na metry daleko.

Začátek zápasu jako přes kopírák s předchozími zápasy. Soupeř tlačí. My se bráníme. Sem tak nějaký brejk. V úvodu slušně eliminujeme soupeře a Ondra nemá kupodivu moc práce. Nějaké zákroky tam byly ale nic co by mi po dvou týdnech utkvělo v paměti. Asi v 15 minutě nás ale soupeř dostal. Po pravé straně se přes tuším že Tomáše prodral útočník, nahrál do vápna a prostřelil Ondru. Takových situací tam před tím pár bylo, ale soupeř to vždy nějak zamrvil, my odkopli nebo Ondra chytil. Teď už ne. Vyloženě jsme i o to ale říkali. Soupeř stále ještě v dobré náladě a v alkoholovém opojení oslavoval, my zpytovali svědomí. Pak se hrálo víc ve středu hřiště, soupeři těžky nohy, začali víc kecat. My nedokázali využít volnějšího prostoru a spíš jsme se hádali. Zejména v tom vynikali Michal a Honza. Michal od začátku přistříval kecama Honza brečel při každém doteku. Jinak herně - z naší strany si vzpomínám z první půli jen na slušnou narážku Krleše s Petrem, která ale zůstala nedotažená.

Druhý poločas posílil naše odhodlání pokračovat v naší hře již několikrát nazvané jako *chaos produkující haluz* (mimočodem nestálo by to za to, včlenit toto moto do nově vznikajícího znaku LP?). Soupeř už nebyl tak aktivní (teda herně, kdyby se hrálo na kecy tak si rozhodně zasloužili vyhrát), ale my ne a ne toho využít. Takže to dopadlo podle očekávání. Tuším, že Jirka neuhlídal napravo útočníka a ten prostřelil Ondru. 0:2. Pak nám ale svítla naděje. Krleš postupoval od poloviny směrem k bráně. Obránci se nějak nemohli dohodnout, kdo ho bude bránit tak oba ustupovali a nakonec Krleše napadlo to nejlepší co v tu chvíli mohlo. Vystřelil. Před bránou stál zcela osamocený Honza, který míč tečnul a výrazně změnil směr střely. 1:2 Po chvíli jsme přidali další gól. Někdo se uvolnil ve vápně nahrál na Petra a ten z metru nezaváhal. 2:2. Náš styl slavil úspěch a já si připadal, že už nás nikdo nikdy nemůže porazit. U soupeře se projevil syndrom nedoceněných fotbalistů, začali nadávat jak můžou dostat od takových lemer góla, když oni produkují hru ala Barca a my jen haluzíme.

Prostě docela znervózněli a začali míň hrát a více pičovat. To ale zdaleka nebylo všechno. Asi 10 minut před koncem jsem si jako už po několikáté zaběhnul do vápna a snažil se trochu bořit jejich celkem jinak spolehlivou obranu. Jeden z pidi obránců se na mě pověsil (ostatně jako pokaždé když jsem byl ve vápně) a držel. V tu chvíli mě ani náhodou nenapadlo že bych pád nějak přifilmoval. Prostě do mě nějak jak se říká na Moravě žďuchnul a já to neustál. Přiznám, že jsem si trochu víc zařval, ale byl to takový adrenalinový řev. Něco jako když skáčete bungee ... Rozhodčí se leknul a písknul. Nezaumatě musím říct, že to pentle byla naprosto jasná, protože hráč mi v tu chvíli znemožňoval naběhnout na přihrávku, kterou bych od Petra jistojistě dostal. Jasně to ale nebylo pro soupeře, který se na ozhodčího vrhnul a pouze kocovina některých jedinců zabránila ve vzduch visící inzultaci. Padaly takové hlášky jako např. jak může obránce s 60 kily povalit něco takového jako jsem já (což se mě osobně dotklo a do konce zápasu jsem již nepodával takové výkony na jaké jste od mě zvyklí). K penaltě se postavil Petr. Udělal to tak rychle, že nikdo z nás nestihnul nic namítnout a s naprostým klidem, soustředěním a přehledem napálil tyč. Soupeř se málem zalknul zadostiučičujícím jekotem a použil dětinskou hlášku pravda se ukázala. Hovno se ukázalo. Penalta se měla opakovat, protože ve chvíli, kdy Petr kopal byl jejich

góelman asi metr před brankou. Na druhou stranu jestli by to fakt rozhodčí písknul tak by se asi zápas nedohrál. No a pak už to mělo spád. Soupeř se nějak probral začal hrát aktivně. Chvilí před koncem góelman nakopnul míč na bránu. Ondra zařval na Michal, který bránil útočníka, něco ve smyslu "musíš to mít ty". Jenže Michal neměl. Ondra stál přikovaný v bráně (nebo nějak nedobře vyběhnul už nevím) a míč se snesl tam kam neměl - na hlavu útočníka a ten zaskóroval. 3:2. Zápas takto skončil a my porušili sérii vítězných chaosů. Jo a Honza si zlomil ruku.

Zápis o utkání – 7. zápas

Datum zápasu: 30.10.2011

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Sestra Sojka – 2:2
(1:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	Hromádka Pavel
2:2	Guzan Petr	Široký Michal

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	0	1
Guzan Petr	2	1
Hromádka Pavel	2	2
Krlín Michal	1	1
Šátek David	1	1
Šén Radek	1	1
Široký Michal	2	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	2	2

Komentář rozhodčího:

Přátelské a vyrovnané utkání skončilo zaslouženou remízou.

Nejlepší hráč:

Guzan Petr

Recenze k utkání s týmem Sestra Sojka

Šátek David

Poučení z předchozí prohry, jsme dorazili k dalšímu zápasu na "domácí" hřiště na Zákostelní. Soupeř tentokrát hodně "kamarádský" - Sestra Sojka. Jelikož víme z dřívějších že jsou v pohodě a nedorazil Honza Š. tak se dalo předpokládat že se to obejde bez zbytečných komplikací. Účast celkem tragická. Teda ze začátku. To jsme byli bez střídání. Asi hodinu před zápasem se smskou omluvili Bajarí což je ale neomlouvá a podle nesmlouvavých pravidel ubrousku to znamená 1 pivo na každého. Navíc já to málem nestihnul, protože cesta z Vídně se mi protáhla a na D1 mi Policie ČR nedokázala zajistit volný průjezd. Po chvíli hry dorazili Šulin a Lukáš s opicí.

Sojka ze začátku celkem v útlumu, ale i tak byla dosti nebezpečná díky jednomu vlasatému útočníkovi. Ten předváděl ukázkové situace jak ze zdánlivě zajebaných odkopů vytěžit maximum. Naštěstí párkrát si na něj dobře počíhal Ondra a párkrát jsme to dokázali v obraně uhasit. Tentokrát jsme ale netahali za kratší konec. Snažili jsme se být aktivní a škoda že jsme víc nevyužívali maxi děr v jejich obraně. Když už jsme přece jenom nějakou využili tak nás vychytil gólmán nebo jsme se to snažili zbytečně zakombinovat až do brány. Do oločasu jsme se ale nakonec dočkali gólu. Caidel nějak nakop míč a ten se od Petra a od obránce došoural ke vzdálenější tyči. 1:0

Ve druhém poločase už to tak veselé nebylo. Byli jsme sice odhodláni hrát aktivně a penetrovat od Sojčí děravé obrany, ale z toho vznikla tak maximálně situace před vyrovnávacím gólem. Kopali jsme roh. Konkrétně Caidel. Já si naběh z kraje vápna a byl jsem naprosto nikým nehlídán sám. Docela jsem se až divil, protože do té chvíle si mě při standardkách soupeř hlídal jak ostříž. Teď sice ne, ale to už neviděl Caidel (vzhledem s přibývajícím věkem se to bude stávat i postupně nám ostatním) a roh kopnul přímo na prvního obránce. Ten jej odrazil do brejku na již předtím zmíněného vlasatého útočníka. Já jsem se jej (i když jsem nebyl poslední) snažil dohnat, ale taky už mám své nejlepší leta za sebou. Vlasatec mi utekl a trefil to Ondrovi přímo k tyči. 1:1.

Netrvalo dlouho a bylo to 1:2. Stejně jako minule situace ve vápně. Ondra si vyběhl na míč, který padal do vápna ale nazařval. To se ukázalo jako chyba. Míč odhlavičkoval Lukáš, který si myslel že na něj nikdo nejde a vše skončilo tím, že míč zapad do branky. Naštěstí za chvíli jsem dokázali vyrovnat. Petr si povodil míč na kraji vápna a zasunul ke vzdálenější tyči. 2:2. Pak jsme se ještě snažili strhnout vítězství na svou stranu, ale byli jsme jaloví a do konce zápasu se nestalo nic zajímavého. Pozitivní tak alespoň byla závěrečná chlastačka po zápase.

Zápis o utkání – 8. zápas

Datum zápasu: 6.11.2011

Hřiště: MIKU2

**Athletico Spořilov - Laxní přístup - 2:1
(1:0)**

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Bajar Zdeněk	Šátek David

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	1	2
Bajar Ondřej	1	2
Bajar Zdeněk	1	2
Hromádka Pavel	0	2
Krlín Michal	1	0
Šafka Jiří	0	0
Šátek David	1	2
Ujlaki Tomáš	0	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	1	2

Komentář rozhodčího:

Pěkné a vyrovnané utkání se spoustou šancí, se šťastným koncem pro domácí.

Nejlepší hráč:

Bárta Lukáš

Recenze k utkání s týmem Athletico Spořilov

Šátek David

Zase Mikulovka. Hřiště neoblíbené, vzdálené a nesympatické. Koneckonců stejně jako celý Jižák. Tentokrát jsme se tu potkali s téměř domácím týmem Athletico Spořilov, který opanoval třetí místo. My čtvrté. Sešlo se nás nakonec devět i s bratry Bajarovými ale bez bratrů Širokých. Ondra klasicky vyhrožoval nejsilnější kocovinou v jeho životě a že nemůže chytat...

Začátek zápasu se nám poněkud posunul, protože všechna tři hřiště si zabral nějaký okresní přebor a nechtěl jen tak přestat. Před bojem bylo sice trochu obav o rozlišení dresů. Oba týmy totiž měly bílé variace. Nakonec to ale proběhlo bez problémů, až jsem se sám divil. Soupeř hratelný, až na 2 hráče včetně gólmana spíše šedý průměr. Chvilí se hrálo mezi oběma brankami bez jediného záživného momentu. Athletico víc běhalo, ale nedokázalo podržet míč. První vážnější šanci jsme měli my. Pavel dloubnul míč na Ondru B. a ten (snad) hlavičkou těsně přestřelil branku. Soupeř odpověděl několika přeneseními hry do obrany s pokusy o střelu, kde ale čekal připravený Ondra. Mimochodem Ondrovi jsme za zápas několikrát vyčínili, že si při vybíhání neřve, nebo že nevybíhá. Tak jako tak, i když si neřval nebo nevybíhal tak gól neobdržel...

V druhé části poločasu se nám častěji dařilo soupeře zamknout před jeho brankou a některé pokusy Pavla, Ondry, Zdenka nebo i jeden můj z úhlu nevypadaly nijak špatně. Jen se trefit. Pak se ale stalo to, co je u nás naprosto běžné. Pokud nevyždímáme svůj styl hry "chaozz or die"" až do maxima přichází obvykle trest. A že přišel. Pavel jako jeden z obránců střílel někde z poza vápna, já chvilí předtím vybojoval míč v rohu a jako poslední zůstal Lukáš. Jelikož tuto situaci v obraně moc často nezažívá, nechal si mladickou nerozhodností poodběhnout jejich nejnebezpečnějšího hráče s č.11. Pavlova střela byla ukořistěna nebo zablokována a míč se odrazil nebo byl nakopnut na uvedeného útočníka. Jelikož ho už Lukáš díky blbému postavení nedal, útočník skóroval. Vzpomínám si, že zasunul míč pod padajícího Ondru, který nás tentokrát neobšťastňoval svými leopardími skoky, ale jak ukázal před zápasem dokázal nádherně parodovat chrousta na krovkách. Takže 1:0.

Pak na nás padal chvilková depréze a do poločasu jsme neudělali nic závatného. Ondra střídal své hvězdné okamžiky na čáře s nejistými výběhy bez zařvání. Co je zajímavé, ale pochopitelné tak jsem se nehádali. To hlavně díky absenci Širokých bratrů. Ve druhém poločase se nám nakonec podařilo vyrovnat a to podobným způsobem jako jsme inkasovali. Situace, kdy jsme v kleštích soupeře, řvu na Ondru B. se Zdeňkem, ať se vrátí pomoci obraně. Ti mě (v tuto chvíli naštěstí ignorují) a dál zůstávají na svých postech na polovině. Soupeř si chvilí nahrává házenkářským způsobem až to jeden z obránců psychicky nevydrží a vystřelí. Já strčím do střely nohu a NAPROSTO GENIÁLNĚ nacházím Zdeňka, který sám postupuje na gólmana a nezaváhá. 1:1. Do té doby jsme ale měli ještě asi 2 nebo 3 ložanky, ze kterých se mi vybavují hlavně Zdeňkovo sólo a Jirkova střela do odkryté brány, která ale skončila na boční síti + Ondrova B. střela do tyče. Po srovnání jsem se před bránou ocitnul jednou i já, ale po bravurní otočce jsem se dokázal zorientovat tak, že jsem málem trefil rohový praporek což pobavilo rozcvičující se hráče z následujícího zápasu. A o to aby byla sranda přeci jde, ne? No pojďme dál. Pět minut před koncem jsme si vypili pověstný kalich hořkosti až do pověstného dna. Ondra poučen z naší buzerace si vyběhnul na nakopnutý míč, zařval ale místo vyboxování jej ale jen tak jemně plácnul a stopnul dobíhajícímu útočníkovi. Tomu střela sice moc nesedla ale přesto směřovala do brány. Tam se ji snažil zastavit Lukáš, ale udělal to asi nejhůř jak mohl.

Polovysoký míč se snažil místo výkopu nohou vytlačit hlavou. Trefil tyčku a míč odrazil k soupeři, který už neměl problém a zavěsil. 1:2. Soupeř měl pak několik dalších možností jak skórovat, zvláště poté co se mi přestalo dařit odhadovat let nakopnutých míčů a začal jsem celkem prohrávat hlavičkové souboje. I když jsme měli ještě nějaký tlak tak, do konce se nám už nic nepodařilo. No, stále se nacházíme v nebezpečných vodách, ale snad už těch 8 krví vydřených bodů nějak tragicky nepromrdáme.

Zápis o utkání – 9. zápas

Datum zápasu: 13.11.2011

Hřiště: NOVOB

Laxní přístup – Bamboocha City - 1:3
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Krlín Michal	

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	0	2
Hromádka Pavel	1	3
Krlín Michal	1	2
Šafka Jiří	1	2
Šátek David	1	3
Široký Michal	1	3
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	1	3

Komentář rozhodčího:

Zápas, kterému od počátku diktovali tempo hosté, nebyl zdaleka tak jednoduchý jakse hráčům Bamboochi zdálo. Domácí se zuby nehty drželi až do 55. minuty remízy, ale nakonec hosté našli střelecké štěstí na konci zápasu a zaslouženě vyhráli.

Nejlepší hráč:

Zeman Ondřej.

Recenze k utkání s týmem Bamboocha City

Šátek David

Jsa ve výpovědní době v nynějším zaměstnání (pro generace budoucí upozorňuji, že jsem výpověď podal já sám, ne ji dostal) mám trochu více času starat se o recenze zápasů. Ondra i Pavel si na to nějak zvykli a za poslední 3 zápasy od nich nikdo neviděl ani čárku. To ale skončí...

Byl nepříjemně mrazivý večer 13.11. a my se sešli v počtu 7 ks na proseckém hřišti Novoborská k zápasu proti leadrovi skupiny a zároveň neporaženému celku Bamboocha City. Těm sedmi co dorazilo patří poděkování za odhodlání a statečnost, tomu zbytku zatracení a horoucí pekla... Zápas měl být jednoznačnou záležitostí pro našeho soupeře, zvláště po tom, když od nás nedorazil ani jeden z TOP 3 střelců a zároveň hráčů, kteří dokážou jakž takž podržet míč v útoku. Vývoj ale asi 50 minut ukazoval něco jiného. Bamboocha se snažila, kombinovala, nakopávala míče za obranu na rozběhnuvší se útočníky, ale z části nepřesnost, z části štěstí a sem tam nějaký zákrok Ondry zabránil tomu, aby bylo do poločasu skóre jiné než 0:0. Na zápase byl také přítomen náš jediný fanoušek Jirmi, který vše dokumentoval takže na soustředění budeme mít možnost dělat rozbory u videa. Z první půle si nepamatuji žádnou situaci, která by byla něčím výjimečná. My jsme neměli snad jedinou střelu na bránu. Pár závarů, ale přímá střela žádná. Soupeř párkrát zahrozil, ale sami se připravovali o něco pořádného svou nepřesností. Přitom běhali jak urvaní z řetězu. Zvláště ten menší, červenočerný - nechci zde psát nic jako Vietnámec, žlutý, čong nebo tak nějak, ale nepamatuji si jeho číslo tak jej nazvěme, dejme tomu, protihráč neevropské rasy - běhal jak jeblý a dělal nám vítr v obraně. No nebyl jediný. Jak jsem ale psal, žádná vyložená šance se v první půli nenarodila.

V druhé půli to bylo o něčem jiném. My jsme hráli svou stejnou hru založenou na bedlivé defenzivě s možností několika omluvitelných děr. Soupeř dobýval, dobýval ale nedařilo se mu. Většinou po nějaké kombinaci, kdy nás drželi dokonale v zámku to jeden z jejich útočníků nevydržel a s pocitem spasitele vystřelil. Většinou to ale chodilo nejen mimo bránu, ale i mimo ne příliš vysokou ochranou síť. A tak se stalo to co se stát nemělo. Začali jsme si opět myslet, že jsme nezničitelní a snažili se hrát vyrovnanou hru s postupnou podporou útoku. Výsledkem bylo několik soupeřových brejků, které jsme jen s vypětím všech sil stihli nějak vyřešit. Pak přišla osudná cca 45. minuta. Soupeř se dostal rychlým přenesením hry až k naší bráně a vypálil k tyči. Ondra zázračně vyrazil a poroučel se k zemi. Před protivníkovým útočníkem se objevila naprosto prázdná brána a znova vystřelil. Ondra vyrazil do břevna. Míč se snesl do volného prostoru asi 1/4 metru před bránu, kde si na něj brousili zuby ostatní útočníci, ale Ondra provedl asi nejefektivnější a hlavně nejefektivnější Leopardí skok jeho kariéry. Bohužel pro tuhle sezonu už asi poslední. Míč chytil a my ho oslavovali. Ondra pak na mě řval, že chce vystřídat, ale bral jsem jeho kňučení jako vždy za přehnané proto jsem nad tím jen mávnul rukou. Celá situace byla natolik rychlá, že připouštím jisté nuance ve svém popisu. Jisté je však to, že soupeře to jak se zdá ještě víc vydráždilo a z dalšího brejku už skóroval. Házel jsem aut z levé strany. Míč se ale odrazil od obránce na rozběhnutého útočníka. Tomu sekundoval jeho kolega na druhé straně. Naši vlajku v tu chvíli hájil pouze Michal a z dále se vracející Pavel. Útočníci Bamboochi provedli zdařilou kombinaci, prostřelili Ondru a bylo to 1:0. Smůla, do té doby to vypadalo, že s trochou té naší pověstné halooze to nějak ukopeme. Nebyl ale všem dnům konec. Po chvíli vybojoval Krleš míč na půlce, postupoval sám na gólmana. Kibic Michal řval ať vystřelí. Krleš vystřelil a zkušeně zajistil srovnání stavu 1:1. Gól bez asistence, ale s radou MŠ. Teď už to vypadalo, že to fakt dáme. Zvláště když Pavel zahlásil, že zbývají 2 minuty do konce. Později nám vysvětlil, že ho zmátlo číslo Krlešova dresu a že si jej spletl s časem utkání. Veškerou svou sílu jsme tedy zasadili právě do zbývajících 2 minut. Tak uběhly první minuta a my se drželi.

Dokonce jsem vyslal Jirku do útoku, ale na slibně vypadající nahrávku nedosáhnul. Pak uběhla druhá minuta a pořád to bylo 1:1. Už jsem v duchu slyšel jak bude soupeř nadávat něco ve stylu: "My hrajeme a oni to tak zahaluzí" nebo "jak jsme mohli s takovýma kopytama nevyhrát" apod. No ale pak přišla 3.minuta, rozhodčí stále nepískal a my inkasovali. Už si ani nepamatuju jak se to seběhlo. Víím jen že byl nějaký závar ve vápně a soupeř vedl 2:1. Teď nám Pavel řekl, že do konce je 5 minut. Na zvrát jsem už neměli síly. Naopak po nějaké střele z vápna vymetl "neevropan" růžek a skončilo to finálním skórem 3:1.

Všem co hráli patří dík za nasazení a obětavost. Soupeře, který byl podle tabulky nejen papírovým favoritem jsme udrželi dost dlouho při remíze. Nakonec se nám to nepovedlo, ale hru bych i tak hodnotil jako podařenou a se zabezpečenou obranou. Na ten konec jsme už neměli síly. Navíc já se ke konci hodně vysunoval dopředu a tím pádem jsem mohl trochu rozhodit do té doby kompaktní obranou hráz (byť tam pokaždé místo mě stála nějaká náhrada). Po zápase proběhlo hromadné focení, kde jsem poprvé spatřil realitu Ondrova zchromeného malíčku. Nevím jak to přesně popsat, ale vypadalo to tak, že kdyby měl Ondra stejně zmasakrovaný i druhý malíček a dal oba k sobě vypadaly by jako znak SS. Jisté je to, že do konce sezony to budu muset dochyťat já, takže mě neserte a na zápas chodte v hojném počtu.

Příště nás čeká existenční zápas s Gangbengem, který nás v případě vítězství udrží v sedmé lize. Po zápase, ať už dopadne jakkoliv si udělejte čas na Slamník.

Hromádka Pavel:

Alternativní pohled na realitu zápasu ☺ Sešli jsme se na Novoborské (domovském hřišti Bamboochy) v pozdní noční a hlavně ledovou hodinu – poprvé tenhle rok teploty pod nulou a my v tom zrovna musíme hrát. Zaskočen se tvářil hlavně Lukýsek, pro kterého to byla premiéra drsných podmínek a možná ještě zaskočenější byli bratři Bajiři, kteří bez ohlášení vůbec nedorazili. My ostatní pohodička, předzápasové machrování pro objektiv Jirmáskova fanouškovského fotoaparátu (který však MŠ zmátl natolik, že si myslel, že budeme mít na střídání dva borce) a doufání, že jasného favorita skupiny Bamboochu nějak zmateme a zhaluzíme (jako posledně).

Zápas se nicméně odvíjel celkem příjemným a očekávatelným stylem. Naše sestava, zcela prostá jakýchkoli hvězdných hráčů hrála to co mohla (resp. musela), tzn. trpělivou zabezpečenou obranu o kterou se soupeři v pravidelných intervalech rozbíjeli. Soupeř jako vždy výrazně běhavější, techničtější, ale při troše snahy je prostě šlo donutit k ukvapeným střelám, ukopnout jim míč, nebo je nechat zkazit přihrávku. Funguje to ostatně skoro na všechny ☺ Nutno zdůraznit, že útok v alternovaném složení Jirka, Krleš a Lukáš odváděl velmi dobrou práci s napadáním na které hráči Bamboochy v obraně zjevně zvyklí nebyli a dařilo se nám tak rozbít hodně akcí ještě úplně v zárodku. Vlastní šance jsme z toho ale příliš nevytěžili, výkopy nebyly špatné a kluci zvládli i nějaké ty kličky, ale před zakončením se míč vždy někam zatoulal nebo to šlo dosti mimo. To potvrzovala i trojice nebo čtveřice rohů které jsem vždy dostal na volného hráče, ale jak David, tak Krleš míče míjeli a končilo to houslemi. Na rozdíl od Davida bych úplně netvrdil, že žádné šance v prvním poločase neproběhly, vybavuju si minimálně jednu tyč, jednu strašlivou akci kdy jsme se se soupeři okopávali v malém vápně, Ondra ležel na zemi a závěrečná střela patičkou šla naštěstí těsně vedle branky a také na jednu šanci, kterou soupeři vyloženě daroval Ondra rozehrávkou na Michala který to nečekal. To byl ale víceméně standard, nejlepšímu týmu skupiny to úplně čistě neubráníme ☺, tohle bylo v toleranci.

V druhém poločase se postupovalo dál podle zaběhlého scénáře, soupeři začínali být o něco frustrovanější, jenže nám taky pomalu docházely síly. Nevím, jestli střídal MŠ (mám dojem, že ne), já hrál bez střídání každopádně a jedna pozice na střídačce pro zbývající čtyři hráče nebyla dost, což se projevilo hlavně v úplném konci zápasu. Uprostřed poločasu přišel strašlivý závar s břevnem a Ondrovou zázračnou záchranou rybičkou na brankové čáře po které si Ondra stěžoval, že má naraženou pazouru a možná bude muset z brány ven. Samozřejmě, jak já, tak David jsme jeho fňukání chvilku ignorovali s tím, že to zvládne a pak už Ondra mlčel, takže pohoda.

Bamboocha přece jen ale prokázala svou převahu, šla po jednom z našich ojedinělejších útoků do brejku, Michala obkombinovali a Ondru prostřelili. 1:0. Cca deset minut od konce ale přichází nejveselejší moment zápasu: Krleš aktivně napadá rozehrávku soupeře, vypichuje míč poslednímu obránci, dobíhá si ho na hranici vápna a na povel MŠ pal! krásnou ranou k pravé tyči vyrovnává na 1:1. Bamboocha si šla málem hodit mašli na nejbližší strom, my vyloženě v extázi, protože to vypadalo, že to už prostě ukopeme jako obvykle. K sváteční náladě přispělo hlášení rozhodčího 28! které jsem si bohužel mylně vyložil jako hlášení o čase, neboť se mi zdálo, že už hrajeme kurva dlouho. Takže jsem oznámil závěrečnou dvouminutovku betonáže. Jenže jak jsme po dalších cca třech minutách hry (kdy jsme skutečně vzorně betonovali a Bamboocha se snažila prolomit obranu co to šlo) zjistili, ono se ještě končit nemělo. 28 je totiž číslo Krlešova dresu a rozhodčí na sebe tedy houkali jméno střelce, ne minutu v které gól padl. Závěrečné betonářské úsilí nás ale bohužel přišlo draho a fyzický fond došel. Bamboocha pak zvolila jednodušší variantu a stoper soupeře nám Ondru propálil z dálky (s čímž se toho moc dělat nedalo), načež jsme při informaci že se bude hrát ještě asi pět minut odešli jak fyzicky, tak psychicky. Toho Bamboocha využila ještě k třetímu gólu, který dával asi nejšikovnější hráč soupeře drobet se štěstím (pěkná střela z levé strany do tyče, míč se odráží k druhému útočníkovi a ten doráží do odkryté brány. Smůla, protože MŠ ve vápně byl, ale šla kolem něj šla z jedné strany, odraz z druhé a MŠ se nestihl ani pořádně otočit. Pak už přichází spásný konec a my máme s Bamboochou dosti důstojně uhraných 3:1 – tady bych rád zdůraznil, že 3:1 je zatím nejlepší výsledek, který kdo proti Bambůče tuhle sezónu uhrál (hned třikrát zdolali soupeře 4:2).

Pointa zápasu pak přichází až po finálním hvizdu. Ondra sundává rukavici a my zjišťujeme, že od onoho slavného zákroku v druhé půli má malíček vykloubený zcela nepřírozeným a přírodou původně nenavrženým směrem. Fujtajxl! (jak byste měli vidět z fotek) Ondra tedy míří do nemocnice (a naštěstí je diagnostikován namísto očekávané zlomeniny jen vykloubením), zbytek sezóny bude mít pazouru v nějaké formě dlahy a do brány už nezavítá. Což už je tuhle sezónu druhá zkurvená ruka. Ehh. Škoda špatné účasti, s lepší fyzičkou bychom toho mohli uhrát víc a rozhodně díky všem zúčastněným, výkony nad očekávání dobré.

A na závěr? Ilustrační obrázky:

Zápis o utkání - 10. zápas

Datum zápasu: 20.11.2011

Hřiště: HANSP

Gangbeng - Laxní přístup - 2:0

(0:0)

Hráč	Plus	Mínus
Bárta Lukáš	0	1
Guzan Petr	0	2
Hromádka Pavel	0	2
Krlín Michal	0	1
Šátek David (<i>brankář</i>)	0	2
Široký Michal	0	2
Ujlaki Tomáš	0	2
Zeman Ondřej	0	0

Komentář rozhodčího:

Vyrovnané utkání se šancemi na obou stranách. V závěru se více dařilo mužstvu domácích.

Nejllepší hráč:

Hromádka Pavel

Recenze k utkání s týmem Gangbeng

Šátek David

My jsme hovada. Takhle si projebat sezonu. Zápas s Gangbengem měl být rozhodující v boji o záchranu. Účast tomu ale absolutně neodpovídala. Sešlo se nás celkem 8 kusů a to ještě Ondra fungoval kvůli vykloubenému malíčku tak na 1/3 svého běžného provozu. Ohledně docházky - za 10 zápasů máme průměr přesně 8 lidí a v porovnání všech odehraných podzimních sezon je to zatím nejhorší hodnota. Měli bychom na tom trochu zapracovat. Jinak na Hanspaulce se již vztyčila hala a tak obligátně hrozilo že odejdeme fyzicky neboť není kam zakopávat míče. Soupeř měl rovněž dva hráče na střídání, ale oba dva 100% připravené. Já se tentokrát postavil do brány a zavzpomínal si na svá junácká léta. Začátek z naší strany nad očekávání. Alespoň herně. Drželi jsme míč, byli aktivní, ale bohužel jsme se nedokázali dostat do nějaké vyložené šance. Pamatuji si na střely Petra, Krleše a Pavla, ale nic zásadního. Myslím že jsme ani netrefili branku. Gólman se tak zapotil spíš jen při závarech kdy k němu propadnul míč. Petr se snažil kombinovat s Lukášem a s Tomášem, ale ve finále to zůstalo bez efektu. Nicméně prvních dvacet minut se na to dalo koukat. Soupeř se začal postupně osmělovat a sem tam se dostal i na dostřel. Většinou ale nebylo z pozice brankáře co řešit. O brana hrála spolehlivě až na situaci, kdy se Pavel, Lukáš a Krleš po střídání nedokázali domluvit kdo kde hraje. Těsně před poločasem se soupeř dostal do té doby do největší šance utkání, kdy se za situace 2 na 2 vrhli oba obránci na hráče s míčem. Ten pochopil jak se věci mají a nahrál do prostoru volnému spoluhráči, který z kraje vápna vystřelil. Naštěstí asi půl metru mimo branku. To pro nás měla být facka a povzbuzení do druhého poločasu, ale nestalo se tak.

Druhou půli jsme začali hodně pasivně a ustrašeně. Gangbeng to pochopil a převzal iniciativu. Ve chvíli, kdy jsme měli míč si obsadili všechny volné hráče a nám začaly tuhnout nohy nervozitou, že to domrvíme a špatně nahrajeme. Petr už v obraně soupeře nedělal svými kličkami takový vítr jako na začátku první půlky, obránci si na něj prostě počkali a ve správnou chvíli mu vždy vypíchlí míč. Poté se vždy přenesla hra před naši bránu a tam nějakou dobu zůstala. Přišli i první šance Gangbengu. Nejprve průchod do vápna a střela kterou jsem reflexivně "odklonil" od brány. Poté závar ve vápně a střela do růžku, kterou jsem ani neviděl, ale nějakou zázračnou silou kterou doteď nechápu jsem tam dal pazouru. Jo a také sehrávka dvou volných útočníků ve vápně a střela do které jsem ale strčil nohu a míč vyrazil. Pak tam byly některé střely, které by asi pravděpodobně šly mimo vápno, ale já je raději vyrážel. Víím, že soupeř také nastřelil tyčku. Tento výčet šancí nepíšu z toho důvodu abych se chvástal, ale abych poukázal na to jak jsme přestali v obraně stíhat. V útočné fázi se rodily celkem nadějně brejky, ale jak Tomáš tak Krleš s Petrem je nedokázali přetavit do nějakého nebezpečného zakončení. Zvláště Petrova šance, kdy jeden na jednoho míč jen tak dloubnul brankáři do náruče nás bude mrzet určitě nejvíc.

Chvíli poté totiž soupeř poprvé zaskóroval. Lukáš prohrál po souboji u čáry, míč doputoval až k útočníkovi, kterého sice stíhal Michal ale bohužel z nesprávné strany. Útočník neváhal a bodlem mě prostřelil k tyči. 0:1. My pak zvýšili aktivitu ale vinou totální destrukce, nedostatku fyzicky, která odešla někdy před poločasem a také díky zraněním, jsme se nedostali do ničeho vážného. Jen zase nějaké závary bez efektu. K tomu zranění. Michal se skácel po tom, co došlápnul na patu (???? nechápu, to by mělo být snad v pohodě ne, od toho tam pata je) a Pavel si málem vyvrtil kotník když se mnou svedl souboj ve vápně o centrovaný míč. Sorry ale vápno je vápno. Tam neznám bratra. V hospodě mě pak Pavel pobavil výrokem, že jsme udělal blbost, že jsem míč chytil a neboť on by jej vykop. Jen pro dokreslení situace. Míč jsem chytil ve výskoku, v úrovni xichtu a asi půl metru blíž k brankové čáře než Pavel. No ale zpátky do hry. Asi 5 minut před koncem přišla druhá rána do naší sedmilogové rakve. Ta už ale vyplynula ze situace. My se tlačili do zakončení, ale soupeř ukořistil míč a nahrál zcela volnému útočníkovi na půlce a ten už v situaci jeden na jednoho

nezaváhal. 2:0. Takto i skončil zápas. Jak říkám první půlka dobrá. Kdyby padl gól tak si myslím, že bychom to nějak ukopali. Mimochodem byl to náš první zápas v této sezoně, kdy jsme nedali ani jeden gól.

Jak jsem psal na začátku - My jsme hovada. Teď musíme spoléhat na zaváhání Sestry Sojky a vlastně i samotného Gangbangu, protože jestli budeme takto hrát i s Red Leads tak zakončíme sezonu s 8 body. Mimochodem zápas Květák – Jabadabadoo skončil nejhorším možným výsledkem 3:3. Takže Květák i my máme 8 bodů. Jestli Květák zahaluzí a prohraje s Marnou snahou a Sojka vyhraje jeden zápas a jeden prohraje tak budeme mít všichni 8 bodů. My z této minitabulky vyjdeme jako poražení. A nedejbože aby Gangbang zápas s MoKo remizoval skončil s 8 body i on. Po zápase celkem slušná hospoda na Slamníku, kde se předjednal mimo jiné i večírek k oslavě 10 let Laxního přístupu, který se bude konat někdy za rok na podzim.

Zápis o utkání – 11. zápas

Datum zápasu: 20.11.2011

Hřiště: HANSP

Laxní přístup – Red Leads - 0:4
(0:1)

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	0	4
Bárta Lukáš	0	4
Hromádka Pavel	0	3
Krlín Michal	0	4
Šafka Jiří	0	4
Šátek David (<i>brankář</i>)	0	4
Široký Michal	0	0
Zeman Ondřej	0	1

Komentář rozhodčího:

Domáci byli opravdu laxní, nevypracovali si jedinou šanci a zaslouženě prohráli.

Nejlepší hráč:

Hromádka Pavel

Recenze k utkání s týmem Red Leads

Zeman Ondřej

Takže poslední zápas sezóny jen dokreslil současnou situaci v týmu, která je poznamenána mizivou docházkou. V našem zralém věku (a při naší zralé váze) potřebujeme tak 3 na střídání, abychom soupeři stačili po celých 60 minut a ne jako v posledních zápasech, kdy jsme měli na střídání jednoho člověka, potažmo ještě mě, tedy 1,5 hráče. Na utkání tedy nakonec dorazilo 7,5 statečného, z toho já a Jirka Š. s nemocí, Caidel poloinvalid a MŠ invalid.

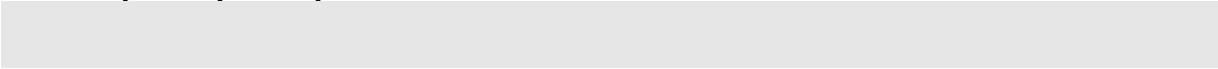
Potřebovali jsme uhrát alespoň bod k jistotě záchrany. Hned na začátku zjistil Velkej Širi, že jeho zranění mu neumožní hrát, válel se ve vápně tak mocně, že se soupeř začal omlouvat a rozhodčí zjišťovat, kdo mu co hrozného způsobil, ale MŠ si to udělal sám už minule, takže se jen odplazil a na hypotetické střídání jsem tam zůstal jen já, který nemohl dýchat. První půle byla v zásadě vyrovnaná, měli jsme i několik nadějných příležitostí a střeleckých pozic, ale prakticky jsme vůbec nevystřelili. Velkou šanci měl Krleš, když se hezky uvolnil od obránce, dostal přihrávku od Zdeňka, jenže z mírného úhlu zamířil asi 3 metry nad a 2 vedle branky. Jednu hezkou střelu Zdeňka do pravého horního rohu efektně vyrazil gólman. Soupeři se povedlo dát gól, když střela ze slušné vzdálenosti po zemi, která nebyla z nejprudších, prošla Davidovi jeslemi i přesto, že se stulil do celkem vzorného klubíčka s rukama nastavenýma na chycení míče. Leč pozdě. David to odůvodnil zpomalením mysli, což znám velmi dobře (viz gól na 2:3 od Poštmistrů nebo mé lehání si ke střele důchodcovským stylem na Zákostelní). Soupeř hrál přímočařeji než my, naše útočné akce jsme sami zpomalovali a vytlačovali se do křídél. Nejnadějněji tak vypadal asi Davidův odkop (ve hře), který přeskočil gólmána, ale bohužel i branku (je na videu). Poločas byl tedy 0:1 i přesto, že jsme s MŠ a Zdeňkovou přítelkyní ze střídačky mohutně povzbuzova.

Ve druhé půli to vypadalo obdobně jako v prvním, ale postupně jsme začali fyzicky odcházet. S tím šlo ruku v ruce to, že jsme byli méně důrazní v osobních soubojích, z čehož v podstatě vyplynul druhý gól v naší síti. Soupeři se dostali po své levé straně přes 2 naše obránce (Lukáš a tuším Jirka) až před vápno, odražený míč David nechytil do koše, ale vyrazil hrudí před sebe, kde se ho zmocnil volný útočník a i přes Davidovu rybičku ho poslal do sítě. V tu chvíli jsme museli začít útočit, ale dopadalo to v zásadě pořád stejně, střelecké pozice by byly, možnosti přihrát na volného hráče by byly, ale střela a finální přihrávka nepřicházely. Největší šanci měl asi Lukáš, který se rychlým během propracoval po levé straně před gólmána, kde vypálil tak, že změnil směr míče z „na bránu“ na „vedle brány“ a ještě jej oťrel o Krleše, který nenápadně zevloval u tyče. Za zmínku snad ještě stojí hlavičky Lukáše a Krleše, ale ani ty neznamenali byť jen čestný úspěch. Soupeř přidal po brejcích další 2 góly, které vyplynuly z toho, že jsme se nestíhali vracet z útoku a my si odnesli rozkošných 0:4.

Poděkování patří všem, kteří přišli, naopak necht' shoří v pekle ti, kteří nedorazili (omluveni jsou ti se zdravotními problémy). Zhodnotit zápas (a i několik posledních) lze tím, že vypíchneme a) malou účast a s tím související nezvládnutí zápasu po fyzické stránce, b) impotentní útok. Závěrečnou chlastačku po sezóně absolvovalo 6 lidí (dost bída), celkem ušla až na dětinskou debatu o tom, co je nebo byla čí chyba. Udržení se v komerční 7mé lize nyní závisí na ostatních výsledcích. Jelikož víme, že Moko porazilo Gangbeng, potřebujeme teď, aby sojky nevyhráli a pokud vyhrají, aby Květák získal alespoň bod. Pokud by ovšem Sojka zaznamenala vítězství a Květák padl, vrátíme se do pralesa ke kořenům (vzhledem k docházce by to možná bylo lepší). Do příští sezóny se Krleš pokusí přivést jednoho chodiče a koukáme i po dalších posilách (chodičích). Připomínám kritéria výběru hráče: 1) chodič, 2) nebude pičovat, 3) nepřiliš ambiciózní

ohledně výsledků – může hrát jak bůh, ale někdo z týmu mu to nakonec zkazí – to mu nesmí moc vadit;)

P.S.: Pokud někdo máte nějaké fotky LXP, tak prosím o dodání (nějak), napište mi na mejl, dám je na rajče, kde máme album.

Závěrečné zhodnocení sezóny

Hráč	+	-	Účast	Góly	Asist.	Best	Prospěšnost
Bajar Ondřej	11	10	5	4	3	2	14
Bajar Zdeněk	6	12	4	4	0	1	9
Bárta Lukáš	7	13	9	1	0	1	11
Guzan Petr	10	5	5	5	0	1	11
Hromádka Pavel	16	23	11	0	5	2	18
Krlín Michal	7	10	9	2	1	0	12
Šafka Jiří	4	10	5	0	0	0	5
Šátek David	14	24	11	1	2	1	15
Šén Radek	1	1	1	0	0	0	1
Široký Jan	5	11	4	2	2	0	8
Široký Michal	15	19	10	0	3	0	13
Ujlaki Tomáš	2	5	4	0	1	0	5
Zeman Ondřej	16	23	10	0	1	3	13

Hromádka Pavel:

Po administrativním postupu do sedmé ligy vypadal začátek sezóny docela slibně. Soupiska plná, tři nováčci (Lukáš Bárta, Ondřej Bajar a Vít Bavor) dokonce se vrátil i Petr. Květák nás sice v prvním zápase smetl, ale pak následovala série tří výher s remízou, která nás vynesla k vrcholu tabulky a náš přemožitel Květák se naopak třepetal kdesi dole. Jenže rozjetý Laxní stroj začal brzdit. Pravda, Lukýs se ukázal jako velký chodič a Ondřej Bajar jako vynikající hráč, který i systémově docela zapadne (pěkné srážení balonů, neotálení se střelami), ale to je k pozitivům bohužel všechno, negativ bylo víc. Zcela do neznáma se propadl Tomáš Kodiš (k jisté úlevě vybraných remcalů), kvůli zranění se hry neúčastnil ani Tomáš Jirmásek. Ondra Bajar přišel jen čtyřikrát, Šulin jen jednou a několik dalších hráčů to s účastí také úplně nepřehánělo (4-5x). A posila Vít Bavor? To byla rekordní záležitost! Už jsme měli pár hráčů, co přišli jednou dvakrát a pak se na to vysrali, ale Vítek nepřišel NIKDY! A to to ještě dvakrát výslovně slíbil a ani přesto nedorazil, pak už rezignoval úplně. Takhle tedy ne. Ehm. Vzato kolem a kolem, na soupisce snad 16-17 hráčů, ale účast prachbídná, takže jsme se hezky systematicky začali propadat a nakonec válčili o sestup. Ačkoli jsme vlastně válku o sestup posrali (klíčové body jsme nikdy nezískali), tak nám úvodní náskok a selhání sestupujících týmů nakonec pomohly natolik, že se v té sedmé přece jen udržíme.

Celkem tedy 8 bodů, devátá příčka v 7.K lize, 3 výhry, 2 remízy, 6 proher. Bilance 19:28. Zajímavé je, že jsme vlastně dostali jen o jeden gól víc, než v minulé sezóně, která byla ale extra úspěšná... rozdíl je tedy hlavně v dávání gólů – jak je ostatně vidět i z toho, že se s prospěšností nikdo ani zdaleka nedostal nad 20 bodů a v minulé sezóně měli nad 20 bodů asi 4 lidi.

Nakonec tedy 13 hráčů (což je stále ukrutně málo, zvláště když 4 lidi mají pod čtyři zápasy a další tři hráči jen kolem 5 – z toho jasně plyne, že moc tzv. chodičů nezbývá). Účast na zápasech v průměru 8, každý přišel jen cca 6,77 (kdo je pod, je lama). David a Caidel byli na všech zápasech, MŠ a Ondra na 10 a Lukáš a Krleš na devíti. Tady taky hned vidíme těch šest tmeličů ☺. Celkově Caidel 198 (ajaj, tady se schyluje k oslavě), Krleš 184, Ondra 152 a na čtvrté už se dostal MŠ s 133. HŠ stále dluží stovkovou oslavu!! V příští sezóně mimo mě asi žádné zlomy, jak totiž Jirmi minule slyšel, že kdyby přišel pokaždé, má svůj stý zápas v kapse, tak radši nepřišel ani jednou, takže ho teď nebudu provokovat.

Střelecky se tentokrát prosadila poměrně úzká skupinka střelců – s výbornými průměry. Petr pět gólů v pěti zápasech. Zdeněk čtyři ze čtyř. Ondra čtyři z pěti. Kéž by chodili častěji. Další příspěvky HŠ, Krleš, David a svou první trefu zaznamenal také Lukýs. Celkově vršek tabulky bez změny: já 58, Pohl 51, HŠ dotahuje na 50. Petr 37, Krleš 34.

Nahrávání se ale vydařilo mě: 5 přihrávek. Po třech mají také Ondra Bajar a MŠ, dvě a méně pak HŠ, David, Ujlaki a Krleš. Zajímavé je, že třeba Petr a Zdeněk, kteří mají dohromady 9 nastřílených gólů nemají na kontě netypicky ani jednu. Historicky já (71), HŠ (48), MŠ (26) a neaktivní Pohl a Newman (23) jsou dotahováni Ondrou a Krlešem (22).

V bráně se představili pouze Ondra s Davidem. David zachytil třikrát s průměrem dvě branky na zápas a jednou vychytanou nulou. Mimochodem, Davidovi se povedlo dobře skloubit vychytané utkání s utkáním navazujícím a neobdržel branku 110 minut, což z něj o minutu dělá nejlepšího brankáře skupiny. Ondra pak chytil osmkrát, 22 gólů, průměr 2,75 a jedna vychytaná nula. Plus leopardí skok a obětavě vykloubený malíček.

Plusmínusy vyhrál Petr, má +5 bodů (+10/-5). Jediný další nad nulou je Ondra Bajar (+11/-10), nulový je Šulin s jediným zápasem (+1/-1). Nejhůř skončil David -10 (+14/-24), Ondra a já: oba shodně -7 (+16/-23). Absolutně se na hřišti nejvíc pohybovala čtyřka Caidel (+16), Ondra (+16), MŠ (+15), David (+14) a v záporech je to stejné, jen v jiném pořadí: David (-24), Caidel a Ondra (-23) a MŠ (-19). Historicky nejlepší stále Davis (+51), Pohl (+41), Petr (+37). Obecná maxima Caidel (+416), David (+287), Ondra (+269). Míň mínusů pak Caidel (-384), Krleš (-325), který je na tom celkově nejhůř s -109 body a Ondra (-286).

Šulin, nejužitečnější hráč minulé sezóny se stal hráčem nejméně užitečným (to jsou paradoxy), když nepočítám Vítka Bavora, Kodiše či Jirmiho. Jinak by tedy v elitní pětce nastoupil Caidel (18), David (15), Ondra Bajar (14), MŠ a Ondra (13). Nad deseti body jsou ještě Petr, Krleš a Lukýs. Historicky Caidel (372), Krleš (242), HŠ (223), Ondra (198) a MŠ (187).

Nejllepší hráč byla stejně jako minulou sezónu velmi cestovní trofej. Ondra byl vyhlášen třikrát (jednou interně za nulu, dvakrát rozhodčím), já a Ondra Bajar po dvou počtech, Lukýs, Zdeněk, David a Petr každý jednou. Celkově Caidel (44), David (23), Erich a Ondra (9), HŠ (8), Petr a Pohl (7).

A to je vše! Jen od příští sezóny už nepíšu recenze, Davidovi se ty moje prý zdají příliš zaujaté a jednostranné, takže by se toho měli zhostit jiní, jinak nic nebude.